

Истинската история

От 16 до 19 септември 1918 г. БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ ИЗВОЮВА ВЕЛИКА ПОБЕДА, влязла в учебниците на военните по цял свят

Позиции на българската пехота, Южен фронт, 1918 г.

В този период са осъществени отбранителните действия на 9-а пехотна плевенска дивизия при Дойран. Командващ е българския герой генерал Владимир Вазов.

В хода на подготовката за офанзива в Македония, командването на противниковата Солунска армия формира три ударни групировки – лява, средна и дясна. Дясната група в състав от четири английски и две гръцки дивизии (60 000 души с 231 оръдия) трябва да настъпи по долината на Вардар и да извърши пробив на фронта Вардар – Дойранското езеро. Там се отбраняват войските на 9-а пехотна плевенска дивизия, които заемат 14-километров участък от височина Голяма Варовита до западния бряг на Дойранското езеро. Противникът предвижда да нанесе главен удар в направление на височините Дуб и Калатепе със силите на усиления 12-и английски корпус под командването на генерал Уилсън.

Превъзходството му в сили и средства е между 2,5 и 3,5 пъти. Настъплението е предшествано от 48-часова артилерийска подготовка, по време на която английската и гръцката артилерия изстрелват над 160 000 снаряда и провеждат 14 газови атаки с 10 000 снаряда.

На 18 септември към 05.00 ч. 12-и английски корпус атакува източния сектор на българската отбрана, а на следващия ден главният удар е пренесен в центъра на отбраната. Генерал Владимир Вазов въвежда в боя резервите, които заедно с първоешелонните части провеждат контраатака, преминала в ожесточен ръкопашен бой. Девета пехотна плевенска дивизия нанася тежко поражение на противника и не му позволява да овладее позициите ѝ. Действията при Дойран са образец на много добре организирана отбрана, водена с изключителен героизъм и себеотрицание. В тежките кръвопролитни боеве противникът губи 11 673 убити и 547 пленени. Българските загуби възлизат на 518 убити, 998 ранени и 1210 безследно изчезнали.

Българите нанасят най-страшното поражение на английската армия в цялата ѝ история. 34 500 наши мъже, водени от железния генерал, печелят една от най-големите военни победи за България, спасяват Родината ни от окупация на съседите и принуждават Съглашението да бъде по-отстъпчиво на преговорите за примирие.

{{_LINK1_}}